

оскільки ця інформація захищена банківською таємницею) не забезпечить умов для економічного зростання в Україні, а покладення на фізичних осіб обов'язку з декларування доходів від дивідендів потягне масовий відтік вкладень у банківську установи. Фактично, запроваджені зміни у порядку оподаткування доходів фізичних осіб від дивідендів ведуть до дестабілізації банківської системи, а отже не запобігають фінансовій катастрофі в Україні.

Література

1. Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні: Закон України від 27 березня 2014 року № 1166-18 // Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112.

2. Податковий кодекс України: Закон України № 2755-VI від 2 грудня 2010 // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 13–14, № 15–16, № 17. – Ст. 112.

3. Рядінська В.О. Особливості оподаткування доходів фізичних осіб від процентів / В.О. Рядінська // Проблеми законності. – 2013. – № 124. – С. 133–141.

А. М. СТАТІВКА

*Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого*

ЩОДО ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

На сьогодні розвиток земельних відносин визначається необхідністю ефективного впливу держави на дану сферу суспільних відносин. При цьому важливу роль відіграють земельні ресурси у задоволенні різних потреб суспільства.

Державне регулювання у сфері земельних відносин означає цілеспрямоване здійснення виконавчими органами державної влади, органами місцевого самоврядування таких функцій, які впливають із права власності на землю та землекористування.

Державне регулювання у сфері земельних відносин є необхідною організаційною умовою забезпечення охорони й раціонального використання земель різного правового режиму. Державне регулювання даних відносин, виходячи із важливості і значимості для суспільства, слід розглядати як основну функцію

держави. Остання направлена на досягнення належного упорядкування земельних відносин, по господарські доцільного без заподіяння шкоди використання земельних ресурсів, з метою забезпечення сталого соціально-економічного розвитку країни.

Виходячи з того, як розвиваються і переминюється сутність земельних відносин, то змінюються прийоми, способи і сутність державного регулювання земельних відносин. Тому державне регулювання земельних відносин у сучасних умовах набуває нових якостей. В умовах ринкових відносин в юридичних нормах, які складають правову основу державного регулювання, намітився відхід від адміністративних до інших методів регулювання земельних відносин. Правове оформлення і практичне застосування знаходять прояв в економічних важелях стимулювання, упорядкуванні та ефективності земельних відносин. Тут державне регулювання слід пов'язувати зі змінами в методах і формах впливу на опосередковані правом земельні відносини, які проявляються в характері та межах втручання у діяльність власників і землекористувачів.

На сьогодні держава визначає тільки основні напрямки та умови господарювання на землі. З останніми слід пов'язувати використання землі у відповідності з цільовим призначенням, здійснення землеохоронних заходів тощо. При цьому, за межами зазначеного діє принцип свободи і самостійності господарювання. Тут економічний інтерес як власника, так і землекористувача визначає структуру і напрями виробничо-господарської діяльності сільськогосподарських товаровиробників. Тільки за ними залишається право вибору щодо наведеного, оскільки вони є суб'єктом можливої фінансової вигоди або ризику від своєї виробничо-господарської діяльності.

Разом із тим при цьому установлюється принцип поєднання публічних і приватних методів упорядкування земельних відносин. Тут державне регулювання земельних відносин складає як зміст процесів щодо впорядкування земельних відносин, так і впровадження організаційних заходів в цій сфері. Застосування приватно-правових методів регулювання не є свідченням послаблення ролі держави у регулюванні земельних відносин. Ускладнення змісту земельних відносин, розширення напрямів, посилення правового регулювання земельних відносин, навпаки вимагають подальшого державного регулювання в даній сфері. При цьому доцільно активізувати увагу на зміні традиційних і застосуванні нових форм і методів впливу, чіткого розмежування сфер, напрямів дії публічних та приватних форм та методів упорядкування земельних відносин.

Варто усвідомити, що через посилення державного регулювання земельних відносин, можна позбутися негативних явищ, коли з прийняттям державних рішень відкрито і прилюдно забезпечуються корпоративні інтереси деяких груп або окремих осіб, що знаходяться при владі.

Посилення державного регулювання земельних відносин унеможлиблює ситуацію, коли нормативно закріплений дозвільний (ліцензійний) механізм надання права на використання природних ресурсів є засобом необмеженого свавілля з метою наживи окремих осіб. Тут необхідно закріпити межі визначених і допустимих форм і способів реалізації приватно-правових і публічно-правових інструментів у сфері природокористування, в тому числі і землі, з урахуванням усіх особливостей. Тому державне регулювання повинно відображати і ґрунтуватися на таких особливостях.

Важливо, щоб державне регулювання земельних відносин було єдиною складовою управлінською функцією в галузі природокористування і охороною навколишнього середовища, виражало інституційне відображення її диференціації з урахуванням особливостей земельних відносин. Оскільки земля є самостійним об'єктом впливу, то і державне регулювання земельних відносин є самостійним. Зміст останнього полягає у створенні та забезпеченні організаційних, економічних, правових умов для ефективного використання і охорони земель, проведення постійного державного контролю за використанням і охороною земельних ресурсів, узгодженості оптимальних інтересів держави, юридичних та фізичних осіб у сфері земельних відносин, притягнення винних у вчиненні земельних правопорушень до юридичної відповідальності, гарантування і захист прав та інтересів суб'єктів земельних відносин.

Сутність державного регулювання у земельній сфері розкривається в процесі організаційно-управлінської діяльності системи органів загальної та спеціальної компетенції, а тому проявляється через визначені функції. Зміст та призначення функцій різноманітні, вони зумовлені як завданнями, так і забезпеченням належного правопорядку в сфері земельних відносин.

С.І. ТЕРЕЩЕНКО, Л.О. БОГІНСЬКА
Сумський національний аграрний університет

СПЕЦИФІКА ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

Аграрне законодавство є однією з провідних галузей законодавства України і являє собою сукупність правових актів, що